

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jeterkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dópisí naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravníštvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravníštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Pro domo.

II.

Ustava dovoljuje in garantuje vsem narodom širne Avstrije narodno svobodo in izomiko narodnega jezika. Mi nečemo navajati in razpravljati na tem mestu, kako se tolmači na mnogih mestih in v mnogih slučajih postava, ki podaja jednake pravice in dolžnosti vsem državljanom brez izjeme, mi le naglašamo tukaj, da smo posegli tudi mi Slovenci radostno po podani nam pravici, ter smo se trudili natančno in vestno le na podlagi osnovnih postav, pridobiti svojemu narodu in svojemu jeziku iste pravice, katere je prej užival le jeden srečen narod v Avstriji.

Bil je torej naš pričetek boj v prvi vrsti strogo političen, seveda le v ozkem lokalnem okrožju, in drugi naš boj strinjal se je le v neprestanem trudu, da povzdignemo svoj jezik na isto stopinjo, da je zmožen in vreden zagotovljene politične svobode svojega rodu.

Znano je vsakemu, tudi najbolj zavistnemu našemu nasprotniku, kako borne bile so in so še dandanes politične drobtine, ki so padale v tej dobi našega hudega semintija obupnega boja raz bogato mizo osnovnih postav v naše proseče roke.

Ker se nam je ugovarjalo vedno in vedno, da nismo zmožni zaradi svoje duševne revšine prebaviti na jeden pot popolne svobode in enakopravnosti, zjedini smo, in to je največje dosedanje naše politično delo in naš uspeh, vse svoje moči, da izlikamo in povzdignemo svoj veke zatrt jezik na višino svetovnih jezikov. Kakor buče v vzbujeni pomladi nosili smo zrn za zrn na oltar narodne literature in narodne omike, da je narastlo po združenih moči v znatno višino, da! v primeri z našimi prežalostnimi nasprotji in z maloštevilnostjo našega naroda, — na priznanja vredno mesto v primeri z našimi političnimi malostnimi uspehi!

Da smo se pri likanju svojega maternega jezika v prvi vrsti na sorodne nam slovanske narode opirali, osobito na iste, ki imajo razvito literaturo, je tako naravno, da bi bilo smešno in popolno brez cene drugačno naše postopanje.

In baš, ker nam naši nasprotniki ne morejo odreči poštenja in pravice v strogo političnem boju, opirajo svoje zlobne oči v vir, iz katerega zajema naša narodna omika.

Tako smo postali čez noč vedno zvesti Slovenci, ki smo prelivali veke in veke svojo srčno krv za najvišjega vladarja, za svobodo in blagor Avstrije, „panslavisti“, nevarni „domišljevalci“, akoravno smo pripravljeni žrtvovati za vsako ped svoje domovine vsak trenutek življenje in imetje.

„Gorje onemu, ki črni in zaničuje blag duh in požrtvovalnost za svobodo in omiko!“ pravi Rousseau. Mi pa trdimo vzlic natočevanju hudobnih nasprotnikov, da nam še vedno živi najblažji čut pravega domoljuba v prsih, kajti on je bil in je še vedno jedina zvezda, ki nas vodi po mračnem in trnjevem potu narodnega boja.

Veke zvesti Slovenci sodimo, da pride dan, ki pokaže, ali je omajala svoboda idejalno krasne osnovne postave naše rodoljubje, ali pa je rodila le sovražno zavist, katere strup bi segal daleč čez meje mogočne Avstrije.

Liberius.

O državnem zboru.

V včerajšnji seji zbornice poslancev začel se je razgovor o naredbi, s katero so se ustanovila porotna sodišča za anarhistične zločine v petnajstih sodnih okrajih.

Posl. dr. Kronawetter oglašil se je prvi za besedo in poudarjal, da hoče govoriti le o formalnih vprašanjih. Čudno se mu zdi, da na dnevnem redu stoji obravnavanje v zmislu poslovnega reda o tej zadevi. Ta izraz je bil nepotreben, ko se o vseh vladnih predlogah vrši posvetovanje po poslovnem redu. Zdi se mu, da se je s tem le hotelo opozoriti, da se pri prvem branji ne sme meritorno govoriti o stvari. Govornik misli, da je vlada rušila zakon z dne 23. maja 1873, ker ni navela nikakih uzrokov za svojo naredbo. Ta zakon odločno zahteva, da ima vlada povedati uzroke, in on kot poslanec tudi to zahteva. V poročilu se govori, da je najvišje sodišče bilo izreklo svoje mnenje. Ta izjava najvišjega sodišča bi se morala vendar

sporočiti zboru. Tu je pa le rečeno Najvišje sodišče je izreklo svoj blagoslov, pa je vse dobro! Treba je, da državni zbor zve, na podlagi kake informacije je državno sodišče izreklo svoje mnenje, kajti lahko je mogoče, da informacije neso osnovane in resnične. V Angliji v taceh slučajih skličejo obširne enquete, ne pa tako kot pri nas, da ljudi, ki kaj izpovedo kaceu parlamentarnemu odseku, kar odpravijo z odgonom. Odsek, ki pretresa take predloge, pa pravi, vlada je nam na ušesa povedala in mi jej verjamemo, torej vsprejmemo predlogo. Govornik priporoča, da bi se predloga izročila odseku 18 članov, ki naj se volijo po dva iz vsacega oddelka.

Poslanec Türk pa misli, da neso izjemni zakoni pravo sredstvo proti socialno-demokratskemu gibanju. Zboljšati treba stanje delavcev. Socialno-demokratstvo je v neki zvezi z židovstvom. Izjemni zakoni se uporabljajo tudi proti protisemitom. Ker je govornik nazival obsodbo Schönererjevo akt najpodlejše kabinetne justice, dal mu je predsednik ukor. Po predlogu Pscheidenovem se je predloga izročila kazenskemu odseku. Predlog Kronawetterjev bil je torej zavrnjen. — Včerajšnja seja gospodske zbornice je bila jako kratka. Predsednik se je sprva spominjal umrlih članov, omenil še nekatere druge stvari, potem je zbornica brez vse debate vsprejela zakon o pokritji izrednih kreditov za oboroževanje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. novembra.

V predvčerajšnji seji **državnega zbora** je vlada predložila nov vojni zakon in zakon o kaznovanju onih, ki ne pridejo, ko jih kličejo v vojaško službo. Prva predloga izročila se je brambenemu, druga kazenskemu odseku. Poslanec Chamiec utemeljil je svoj predlog, da bi ne bilo treba plačevati pristojbin pri izročevanju posestev otrokom, ako posestvo ni vredno 500 gld. Mengerju so dozdeva, da bode ta predlog koristil le Galiciji, kajti v drugih kraljevinah je le malo tako majhnih posestev. Chamiečev predlog se je izročil posebnemu odseku 24

LISTEK.

Izza kulis.

Kje ste izvedeli, milostiva gospa, da se v nedeljo dne 18. novembra t. l. drugikrat predstavlja burka „Gosi in goske“? „Kako je mogoče po tako strogi in ostri obsodbi občinstva še jedenkrat poseči po takej nesrečni igri?“ Tako mi pišete. Odgovarjam: Jaz izvajam samo odborovo naročilo; a priznavam, da mi je veselja kri šinila v lica, ko sem čital v letošnjem repertoarju omenjeno igro. Obsodilo jo je občinstvo, dame v prvej vrsti in zakaj? Našim damam že naslov igre „Gosi in goske“ ni ugajal. V igri se res nahaja mnogo, kar nežnega spola nikakor ne osvetljuje tako, kakor bi se mu prilegalo. Teta Bela in doktorica Natalija pač res ne delata časti krasnemu spolu. Toda karikaturi nesta, kakor so šepetala lepa usta. Kopijo prve smo našli tu v Ljubljani in po tem uzorci se je priredila uloga in posnela toaleta. Vsak dan jo lahko vidite na tukajšnjem trgu in kadar me počastite v Ljubljani, pokazal Vam bom to furijo. Čujem Vas vsklikniti: „Po trgu iščete kopij za oder!“ Moj Bog, milostna, ustvariti vse iz sebe, to bi bilo malo preveč zahtevano. Mej onimi sedečimi in če

pečimi ženicami na trgu tiči mnogo originalov, še več pa mej mimo hodečimi. V tej gneči, verujte mi, ni slaba šola za glumača. Zato ste me tolikokrat videli plaziti se ob starih žemljah našega mestnega trga. A vrtniva se k stvari. To žensko strahilo zanese veter iz Pariza na posestvo Klopotea, moža trde skorije, a dobrega zrna. Bela hoče mu na tak način usiliti svoje pretirane Parižanske „manire“. Odpustili bodele tedaj priprostemu možu, če tu in tam zase ali pa tožeč svojeji soprogi nevoljen zamrmra: „To je prokleta baba!“ Popolnoma opravičeno; saj gotovo poznate odlične gospode, kateri bi se in se v enakih slučajih posluževajo istega izraza. Da bi se pa v burki potisnil realizem tako daleč na stran, da bi vsakej tršeji besedi bila zabranjena pot na deske; potem si je sploh težko misliti burko. „Baba je neumna gos!“ pravi godec v „Kovarstvo in ljubezni“, a nihče se še ni spodtikal nad tem izrazom. Verjeti mi smete, milostna, ako pridete ta dan v Ljubljano in obiščete naše gledališče, da se boste mnogo smijali in to je burka.

V Karlovem gledališču na Dunaji se je pred tremi leti igralo „Der theatralische Unsinn“, in spominjam se, da sem mej mnogimi in slabimi ocenami čital tudi sledečo: Das Stück hat gefallen, man kam aus dem Lachen nicht heraus; es ist dem-

nach eine gute Posse. S tem sem hotel samo reči da je malo burk v dramatičnej literaturi, ki bi imele kaj jedra, katerega vedno zahteva naše občinstvo. Kakšno jedro imajo Nestroy-eve burke? In vendar so se predstavljale na našem odru o svojem času z ogromnimi uspehi. „Gosi in goske“ pa imajo vsaj nekoliko jedra in dramatične vrednosti. — Kdo je v hiši, katera ima nevesto pod streho veljavnej od nje. Morate mi odgovoriti: Nihče!

Klopoteva hči Ivanka je nevesta; na posestvu Klopotevem, na katerem igra vse dejanje „Gosi in goske“, ona je torej ista osoba, okoli katere se suče cela igra. Njega vzgoja je priprosta, srce nepopačeno. Tu privihra teta Bela, za njo Natalija in konečno še oficirska spaka Pantaleon Durnicki. Vsi ti neznačaji skušajo in delajo na to, mlado, neskrbno Ivanko potegniti s seboj. Se jim li posreči? — Dekle omahuje, sicer odpove se svojemu ženinu ter se hoče poročiti z Pantaleonom Durnickim. Pa koliko časa obvelja ta misel v njenej neskušenej glavi. Umakniti se mora Bela, Natalija in Pantaleon; blag značaj je zmagovalec. To je jedro igre. Obljubil mi je igralec gosp. Slukov iz Prage doposlati ocene o tej igri, katere bi Vam bil priložil. A ker se sedaj še ni spomnil na svojo obljubo, prosim Vas, da blagovolite potrpeti. Iger brez napak je malo in kako malo se jih prilaga

članov. Na to se začne debata o zakonu o odškodovanju pri škodah, ki se napravijo kmetijskim posestnikom z rudarstvom. Vlado predloga je najprej zagovarjal poljedelski minister dokazujoč, da bode nov zakon ustregel poljedelcem pa tudi rudarjem. Po dosedanem zakonu je poljedelec v tacihi slučajih le težko dobil odškodovanje. Proti vladni predlogi govorila sta poslanec Siegmund in Suess, za predlog pa grof Kounic. Zakon se je vsprejel v generalnej in podrobnej debati. Prvi odstavek določuje, da mora rudarski podjetnik vse potrebno storiti, da se poslopja in občila ne poškodujejo in razrušijo. Samo za taka poslopja ni nič odgovoren, ki bi se zidala v okrožji rudnika brez potrebnega oblastvega dovoljenja, ko bode izdan ta zakon. Drugi odstavek govori o odškodnini za narejene škode. Posl. dr. Magg je hotel, da bi se poplačevale škode, zmanjšanja bodočih dohodkov vsled poškodb bi pa ne bilo treba odškodovati, pa njegov predlog ni obveljal. Ker je ta zakon večje važnosti le za Češko in Moravsko, kjer so veliki premogovniki ter ni tolike važnosti za naše pokrajine, ne priobčimo podrobnosti o debati. Poslanec Vergani in tovariši interpelovali so pravosodnega ministra zastran konfiskacije nekega plakata, s katerim se je naznanjalo, da izide nov časopis. Poslanec Türk in tovariši so predlagali, da bi se še kdo poklical v ministerstvo, ki bi imel le nalogo varovati nemštvo, ko sta že dva ministra, Pražak in Zaleski, ki imata nalogo varovati slovanske koristi. To se jim že zdi potrebno glede na zvezo z Nemčijo. Ta predlog pa ni dovolj bil podpiran. Vsprejel se je pa predlog poslanca Kronawetterja, da bodo vsi poslanci smeli biti prisotni pri obravnavah brambenega odseka o novem vojnem zakonu.

Poslednji čas se mnogo govori, da je pričakovati novih prememb v **ministerstvu**. Gauč in Baquehem se ne bodeta več dolgo obdržala. Nek Berolinski list je zvedel, da je poslednji že prosil, da bi mu izročili namestništvo na Moravskem in priporočal za trgovskega ministra sekcijkega načelnika Witteka, ki dobro pozna vse posle tega ministerstva in ni strankarsk. Taaffe pa ni bil zadovoljen s tem predlogom, ker za Moravsko mora biti imenovan namestnik, ki bode tudi Čehom ugajal. Z Baquehemom bi pa Čehi gotovo ne bili zadovoljni.

Vnanje države.

Pogajanja mej **Rusijo** in papežem se bodo zopet začela. Ruski diplomat Izvolski je že odpotoval v Rim, da se bode pogajal. Sedaj baje ne gre v prvej vrsti za urejenje katoliške cerkve v Rusiji, temveč le za to, da se osnuje stalna diplomatska zveza mej Rusijo in Vatikanom. Druge zadeve se bodo že potem poravnale.

V **Turčiji** se je za prihodnjih deset let dovolilo carine prosto uvažanje strojev in aparatov, kateri služijo v kako javno korist. Vlada se nadeja, da bode ta naredba povzdignila kmetijstvo in obrtnijo, ter zboljšala blagostanje. V koliko se bodo uresničile nade njene, poučila nas bode bodočnost. Najbrž bodo tudi od te naredbi imeli največ dobička tujci.

Ko se snide pruska zbornica poslancev, bodo baje poslanci katoliškega centra interpelovali vladu o potovanji **nemškega** cesarja v Rim. Bismarck je že zvedel, kaj nameravajo in baje nema ničesar proti tej interpelaciji. Misli se celo, da bode knez Bismarck odgovoril na to interpelacijo v tacem zmislu, da se cesarjevo potovanje ni nič dotikalo rimskega vprašanja.

Dne 30. t. m. snideta se **španski** zbornici. Najvažnejša zadeva, s katero se jima bode pečati, bode nov vojni zakon. Vlada hoče uvesti splošno vojaško dolžnost. Temu se bodo upirali konservativci,

pa tudi mnogim generalom ne ugaja občna vojaška dolžnost. Potem bi namreč vojaki tako dolgo ne služili ter bi v vojaščini ne videli svojega poklica. Zaradi tega bi se ne dali tako porabiti za razne pronunciamente nezadovoljnih generalov.

Vodja **angleških** liberalcev Gladstone imel je v Birminghamu govor. Zagovarjal je avtonomijo Irske. Z vnanjo politiko sedanje vlade je pa on prav zadovoljen. Grajal je ameriško vladu, da se je tako malo ozirala na Anglijo v znani aferi z angleškim poslanikom. Sploh je govoril jako zmerno.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je krajnemu šolskemu svetu v Zavrči pod Ptujem za zgradbo šole 300 gld. in dovolil, da se bode novo poslopje imenovalo „**Fran Josipova šola**“.

— (K štiridesetletnici cesarjevi.) V mestnem zboru Dunajskem objavil se je grofa Taaffe dopis, v katerem se z ozirom na znano izjavo v „**Wiener Abendpost**“ glede štiridesetletnice cesarjeve naznanja, da cesar želi, da 2. dne decembra ne bode nobene oficijalne cerkvene slavnosti, kakor sploh nikakeršne slavnosti, ki prouzročuje troške. Tudi je cesar izrecno odklonil vsprejem deputacij pri tej priliki in izrekel željo, da naj izostanejo vse vsakeršne čestitke in naj se ne dpošiljajo nikakeršni telegrami.

— („**Matica Slovenska**“) naznanja svojim društvenikom, da so letošnje knjige te dni gotove. Ljubljanski udje dobé jih lahko od petka do nedelje, vsak dan od 11.—12. ure dopoldne, v društveni pisarni, od ponedeljka naprej pa na dom. Z istim dnem začne se tudi razpošiljanje unanijim udom. Člani prejmo po štiri knjige, in sicer: 1. Letopis za l. 1888 (1 for.); uredil dr. L. Požar. 2. Slovenci in l. 1848 (1 for.); spisal Jos. Apih. 3. Frana Erjavca izbrani spisi. I. del. (70 kr.); uredil Fr. Levce. 4. Prihajač [povest] (30 kr.); spisal Fr. Dolinar. Knjige obsejajo 61 tiskovnih pol. Toliko gradiva Matica še v nobenem letu ni podala. Knjige dobi le, kdor jih je plačal. Ker bo nekaj iztisov še ostalo, ker je cena posameznim knjigam jako nizka, dalje, ker jim je vsebina zares zanimiva, pričakovati je, da pristopi društvu še obilo udov in da bodo po knjigah pridno sezali tudi nedruštveniki. Poverjenike prosimo, da ob razdeljevanji teh knjig nabirajo takoj udnino za prihodnje leto.

— (Plemenito darilo.) Znana češka rodoljubkinja, g. Neuretherova, podarila je podružnici sv. Cirila in Metoda v Trstu 50 gld.

— (Poročil) se je danes g. Viktor Rozina, c. kr. notar v Kostanjevici, z gospodično Amalijo Klančarjevo iz Ljubljane, hčerjo umirovljenega poročnika A. Klančarja.

— („**Obrtnika**“) izšla je 9. številka. Vsebinska je mnogovrstna in poučna za obrtnike in neobrtnike.

— (Ljubljanski mizarji) zglasili so se včeraj in predvčeraj korporativno na rotovži, zahtevajoč, da se vsled višjega odloka, ki zabranjuje g. Töniesu izvrševanje mizarske obrti, ker nema

predpisanega spričevala sposobnosti, to izvrševanje ustavi. Magistratni komisar g. Tomec je obljubil mizarjem, da bode po odloku najvišje obrtne oblasti takoj mizarsko delovanje v tovarni gg. Töniesov ustavil, ter uhode do teh prostorov uradno zapечатil.

— (Šišenska čitalnica) priredi besedo s plesom na Martinovo nedeljo dne 11. novembra 1888 v prostorih Koslerjeve zimske pivarne. Pri besedi in plesu svira oddelek vojaške godbe c. kr. pešpolka baron Kuhn št. 17. Spored: 1. Nedvčd: „**Avstrija moja**“; moški zbor (nov). 2. Baumbach-Funtek: Odlok iz „**Zlatoroga**“; deklamuje gospodična Josipina Vernikova. 3. * * „**Barcolora**“, duett za ženska glasova s spremljevanjem na glasovirji. 4. „**Odvetniki**“. Opereta v 1 dejanji s spremljevanjem na glasovirji. 5. Volarič: „**Slovan na dan**“; mešan zbor (nov). 6. Dav. Jenko: „**Vidov dan**“; moški zbor s spremljevanjem na glasovirji (nov). 7. Sattner: „**Na planini**“; mešan zbor z bariton-solo (nov). 8. * * „**Mihova ženitev**“; moški zbor. Besedi sledi tombola in potem ples. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopnina 30 kr. Častiti društveniki so ustoppnine prosti. K obilni udeležbi najljudneje vabi odbor.

— (Tukajšnje „**Delavsko izobraževalno društvo**“) ima v nedeljo dne 11. listopada t. l. v gostilni „**Pri zvezdi**“, na cesarja Josipa trgu, ob 2. uri popoldne svoj mesečni shod s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo odsekov. 2. Uplačevanje in upisovanje novih udov. 3. Delavsko častnikarstvo. 4. Nasveti in interpelacije. Važnost dnevnega reda pozivlje vse ude v mnogobrojnem številu udeležiti se. Društveno vodstvo.

— („**Koroških bukvic**“) izšli so 9., 10. in 11. snopič. V njih nabranega je mnogo narodnega gradiva in cena, 10 kr. za snopič, je tako nizka, da bi podjetju želeli obilnega uspeha. Žal, da je tudi v teh snopičih g. Haderlap zopet krenil na svoj stari zavoženi pot in da je v „**Pismu prijatelju**“ ubral jako osorno struno in se celo neresnice ni plašil. Osorno je pisati „da se na vsem Slovenskem ne najde mož, ki bi ga vsaj razumel“ in da „učeni“ literati ne poznajo staroslovenske azbuke. Vender bi se kaj tacega še pretrpelo, ker umejemo pisateljevo žalost in nevoljo na ponesrečenem duševnem proizvodu, v podobi prečudnega njegovega pravopisa. Napad na „**Matico Slovensko**“ pa moramo z vso odločnostjo odbiti. Gosp. Haderlap trdi namreč o njej, „da ima posebne predsojke proti takim pisateljem, ki niso profesorji, da je to v Slovincih do zdaj sploh moderno, da ne verjamejo, da bi še kdo drugi kaj vedel“. V teh stavkih kaže g. Haderlap, da mu resnica ni posebno pri srci. Ko bi bil namreč blagovolil v roke vzeti n. pr. samo letošnji „**Letopis**“, uveril bi se bil, da so ga večinoma napolnili gg. dr. Vošnjak, Navratil, A. Trstenjak, katerih nobeden ni profesor. Napad na naše profesorje bil je torej jako breztahten in neosnovan, to tembolj, ker so baš naši profesorji izredno veliko storili za naše slovstvo. Gosp. Haderlap je za svojo filipiko izumil povrh še poseben „**sicherheitsventil**“. Napisal je namreč lapidarni stavek: „Kdor me v

našemu okusu in našim razmeram, to sami dobro veste. Narveč predstav na našem odru doživel je „**Mlinar**“ Raupahov. Je li bil ta mož katolik, tega ne vem. A če je bil, konstatujem, da je bil slab; sicer bi njegov grobokop ne trdil, da gredo na sv. večer mej 12. in 1 uro po polnoči duhovi v cerkev, ko je živih dovolj notri. To se je preziralo petnajst let v tradicionalni igri. Ako konečno hočem še odkriti rano igralnega osobja v „**Jednajstej zapovedi**“, povedati mi je le treba, da je gosp. Danilo zato preveč jokal, ker je premalo znal, in gospoda Borštnika „**punčika**“ preveč upila, ker so osebe v ensamble-u premalo govorile. Pri reprizi bo gotovo to izginilo. Prihodnjič v naši deklamatorični šoli

Ves Vaš

I. B.

Izlet na Bojance.

(Belokrajinska slika, načrtal — e.)

V krajnem jugu ožje naše domovine, mej Črnomljem in Vinico, dobre tri četrt ure od Kolpe, ki meji Kranjsko od Hrvatske, leži na valovitem pogorji malo poznato samotno gorsko selo — vlaška naselbina: Bojanci.

Vas, v dve gruči razdeljena, šteje malo nad petdeset koč, v kojih prebiva preko poltristo stanovnikov, ki so, kakor veli ustno njih predanje pred blizu tri sto leti z drugo proganjano rajo vred

ubežali iz suženjstva pozverinjenih bosenskih dušmaninov in iskali in našli zavetja na samotnih neznatnih brdih Bojanskih.

Dasi so od tistih dob promenula stoletja, ohranila si je ta naselbina povsem prvotni svoj značaj in običaje, srbski jezik, pravoslavje in — osobito ženstvo — svojo narodno jugoslovansko nošo.

Prebivalstvo peča se s poljedelstvom in živinorejo.

Poljske pridelke, kolikor jih preostaja preko domače porabe, donajajo Bojanke na trg v Črnomelj, kjer je vsak četrtek tržni dan. Izmej živalstva pa rede poleg govedi niskega mršavega plemena, prav mnogo drobnice in prašičev. Poslednje pokupijo domači Bojanski prašičarji in jih priganjajo skoro na vse kranjske somnje. Zemlja je plitva in vsled precej visoke lege, pomankanja mokrote in neplodne dolomitne podlage malo rodovitna. Vina pa pridelajo precej in še dosti dobrega v bližnjih Marijindolskih in Preloških goricah, ki pa vsled pomankanja vsakojake komunikacije poide večinoma za domačo porabo.

Poslopja so ponajveč lesena in s slamo krita. Vrata nekaterih koč se tako nizka, da se je treba pri ustupu pripogniti in nemajo razven par žrebljev nič železnega, kajti tečaji in zapah — vse je le seno, primitivno. Večinoma hiš ima zadaj dvorišče,

katero v četverokotu obdajajo na jedni strani biša, na drugi pa hlevi svinjski in razna gospodarska poslopja, ob obeh koncih pa leseni ali zidani plotovi s prevoznimi durmi. Na obeh straneh in za poslopji raztezajo se sadni vrtovi, ki so krog in krog s poslopji vred obdani z gostim, s protjem spletenim plotom, ki ima namen zabranjevati krljajoči živali prehod po njivah. Sicer pa uživa ta žival tu veliko prostost, kajti v obsegu tega plotu odprto ji ni samo dvorišče, hlev ali vrt, temveč tudi veža, kuhinje in stanišče, da, še celo pita se dostikrat v hiši, mej tem ko obeduje družina pri mizi. —

Največja znamenitost na Bojancih pa je sicer majhna neznatna cerkvica, ki pa je jedino pravoslavno svetišče na Kranjskem, kar je znabiti malokomu znano. Ista stoji na krajnem severnem brdu izven vasi in je zidana v prejšnjem stoletju v slogu, v kakeršnem so zgrajene večinoma mnogoštevilne podružnične cerkve po Slovenskem, od kojih se po vnanje tudi nič ne razlikuje, samo notranja oprava jo loči od onih, ki pa je jako ubožna. V sprednjem koru stoji preprost zidan žrtvenik, ki je ločen od cerkvene ladije z leseno na debelo z barvami namazano pregrado s tremi uhodi. V to svetišče ustop drugovernikom ni dovoljen. Plastičnih podob cerkev nema, ker, kakor znano, grško-iztočna cerkev pla-

tem oziru zaničuje, daje le sam sebi testimonium paupertatis! Pomilujemo, da tudi ta izum ne bode imel zaželjenega uspeha. Zaničeval radi pravopisa gosp. Haderlapa nihče ne bode, obžaloval pa vsak, da se poganja za tako nesrečno idejo, kakor je njegov pravopis. Slovani imamo pravopisov itak že preveč, ne trba nam še Haderlapovega. Sicer pa radi verujemo, da je g. Haderlap danes isto tako preverjen „ko lani, da ima prav“, kajti „des Menschen Wille ist sein Himmelreich.“ Zato mu pa tudi ne zavidamo blage nade, da bode kakor Galilej dočkal dan, ko bode obveljal pravopis njegov. Preverjeni smo pa trdno, da bi bile „Koruoške buikuce“ mnogo koristnejše in prijetnejše berilo, da ni v njih tacihi spisov, kakšen je baš „Pismo prijatelju“.

— („Schwarzgelb“) je ime listu, ki je, kakor smo že naznanili, s prvim dnem t. m. začel izhajati na Dunaji. List je dobro pisan, program pa že v imenu „Schwarzgelb“ povedan. A vse to ni oviralo, da je bila takoj 2. številka zaplenjena. To naj si zapamtijo nekateri „heulmaieri“, ki pri vsaki naši zaplembi stikajo po nagibih in v svoji bujni domišljiji ob belem dnevu vidijo strahove.

— (Tatvina.) Neznani tatje ulomili so predpreteklo noč v Verbajsovo prodajalnico v Kravji Dolini, pokrali kave, slanine, srebrnega in bakrenega denarja in zlatih prstanov vsega vkupe nad 200 gl. vrednosti. Posebno polakomnili so se tatje po starih dvajseticah, katere so vse vestno pobrali, dočim so nekaj denarja novega pustili na svojem mestu.

— (Nemško brodovje,) ki se bilo povodom jubileja kraljevega v Pireji, pripluje dne 10. t. m. v Trst.

— (Iz Cerknice.) Dne 21. oktobra t. l. vršila se je volitev novega odbora prostovoljne požarne brambe ter je bil izvoljen načelnikom gosp. Ivan Korše, namestnikom gosp. Ivan Stugulje, blagajnikom gosp. Fran Šerko, tajnikom gosp. Karol Dermelj. Za voditelje in njih namestnike izvoljeni so sledeči gg.: Miroslav Meden, Jakob Šega, Jarnej Trebar, Jarnej Kušlan, Anton de Schiava, Luka Kebe, Franjo Kastelic, Josip Sparembek. Poročnikom gosp. Ivan Kete in poverjencem gg.: Matevž Završnik, Alojzij Pogučnik, Fran Zagorjan.

— (V Ricmanjih) odpre se v nedeljo dne 11. t. m. železnična postaja. Vlak vozeč po Hrpeljski železnici, odhaja iz Trsta ob 2½ uri popoldne in prihaja v Ricmanje ob 3. uri. — Tržačani imajo torej ugodno priliko, pokusiti imenitno „bržanko“.

— (V združenih občinah Buzet-Roč) razpisana je služba občinskega zdravnika. Plača 1000 gld., potni troški 200 gld. Prošnji do 31. decembra t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Atene 7. novembra. Cesarica avstrijska dospela včeraj zvečer v Katakolo, se popelje danes v Olimpijo ter se povrne jutri na Krf.

stiko prepoveduje, dočim je ista — mimogrede omenjeno — v ruski cerkvi dopuščena. Razven nekateri slik brez umetniške vrednosti, katerih samo jedna — slika Matere Božje z oljnatimi barvami na desko slikana zaslučuje večjo pozornost, ker so jo baje pradedje Bojancev prinesli sboj iz bosenske sužnosti in ki jo imajo v posebno veliki časti — nema cerkev nikakega lišpa.

Okrog cerkve je pokopališče, ki pa ni ograjeno in je čisto slično dalje na okolu raztezajočemu se pašniku in da ni videti tu pa tam mogil in vanje zataknenih primitivnih lesenih križev, ne znal bi človek, da je to mirodvor. —

Bilo je dne 7. maja letošnjega leta.

Krasno pomladansko jutro vzbujalo je novo probujeno naravo iz nočnega sna, in v tisoč in tisoč biserih lesketale so se oživljajoči žarki velečastno izza hrvaških planjav vzhajajočega solca po razcvelih livadah in mladem zelenji. Vso to krasoto pomlajene prirode pa je poveličevalo žgolenje brezštevilnih krilatih pevcev, od rumenokljunega kosa v temni goščavi, do kolobarjočega škrlanca v sinjem zraku in prijazno pritrkavajoče kukavice v tamnem lësu. Vmes pa so se čuli tu pa tam raz brd jednaki glasovi pastirskih rogov in zvonci pasočih se čred.

V jutro napominanega dne odpravljala se je mala družba izietnikov iz Črnomlja na Bojance,

Pariz 7. novembra. Preteklo noč bile eksplozije v dveh posredovalnih pisarnah za službe. Škoda znatna, vendar nobene človeške žrtve. „Matin“ piše, da so anarhisti napravili ta atentat.

Novi York 7. novembra. Po zadnjih poročilih zmagal v državi Konektitut Harrison, ki ima nekda tudi v Indijani in vseh severnih državah večino in bode torej izvoljen predsednikom.

Novi York 7. novembra. Vsi listi soglasno javljajo, da je Harrison dobil 218 glasov. Večina časopisov zagotavlja, da ima Cleveland 183 glasov. V državi Novi York dobil je Harrison večino. Točni rezultat še ni dognan, a zmaga Harrisonova verjetna.

Razne vesti.

* (Generala Gurka napitnica.) „Poljska Reforma“ za njo pa Dunajski listi priobčujejo jako bojovito napitnico, katero je nekda govoril generalni gubernator Varšavski, general Gurko ob navzočnosti ruskega veleposlanika grofa Šuvalova, kateremu na čast se je priredil v ruskem klubu banket. Po omenjenem viru slöve generala Gurka napitnica tako: „Gospod veleposlanik donesel nam je zagotovilo, da na svetu prevladuje mirovno mišljenje. Kot poveljnik v tej provinciji se tega veselim, kot vojak pa meča ne potisnem v nožnico. Navzlic mirovnim smotrom raznih vlad, vlada vendar v sosednih državah velika bojovitost. Časnikarstvo ščuje javno mnenje proti nam, vojaški krogi kažejo na naše vojaške nedostatke, na počasno mobilizacijo, na to, da nemamo dobrih vojskovodij, skratka zmagujejo nas jako rano. Vendar naj strune ne natezajo preveč, kajti, kadar car zaukaže „Naprej!“ prekoračili bomo brez mobilizacije v štirindvajsetih urah to ali ali pa ono mejo. Ne preziram vrlih drugih vojsk; a jaz trdim, ne kot rusk domoljub, ampak kot vojak, da se noben vojak ne more primerjati z našim. Ne zanikavam, da ima Avstrija sijajno topničarstvo, Nemčija izvrstno taktiko; Rus pa ima duha in vstrajnost, ki premagata vse; v teh prednostih mu je, toda le deloma, turški vojak podoben. Toda čemu tratiti besed? Ko nastane potreba, nas dejanja naša ne bodo stavila na laž. Omenjam samo še to: Pot v Berlin in na Dunaj že poznamo. Jaz pijem na zdravje hrabre ruske vojske!“ — Vsa ta napitnica je od konca do kraja izmišljena. Veleposlanik Šuvalov zadnje dni v Varšavi niti bil ni, a da je bil, gotovo neso na banket povabili dopisnika poljske „Reforme“. Lovorike, ki si jih je pridobil mlečnozobi mladič, ki je patvoril pismo Strossmayerjevo, naidušile so še poljskega kolego, da je izlegel časnikarsko raco, ki bode sedaj po listih strašila par dnij.

* (Madame Natalie de Kečko.) „Brniku“ piše se iz Belegagrada, da je pred kratkim srbska kraljeva kabinetna pisarna odposlala več predmetov, ki so lastnina kraljice Natalie, a so bili ostali v konaku, pod naslovom: Madame Natalie de Kečko, per adresse Monsier le prince Gregoire Ghika à Bucarest. Carinski uradniki v Zemunu neso bili jednako brezozirni, kakor podaniki nesrečne kraljice srbske in neso carinsko preiskavali pošiljate, obstoječe iz 48 zabojev in svežnje.

* (Novi lord-mayor) Londonski mr. Whitehead bode pogostil dne 9. novembra vse delujoče v delarnicah v Cyty z roastbeefom in plumpuddingom.

kjer se je imel istega dne praznovati njihov največji narodni praznik — Jurjevo. Sv. Jurij — (23 apr. po jul. kol.) pade sicer po greg. kol. na 5. dan maja. Ker pa je bila letos isti dan pravoslavna velika sobota, preložili so ta praznik za dva dni in praznovali ga ob enem z vuzemskim ponedeljkom. Ker sem ravno takrat slučajno mudil se v Belo krajini, nesem hotel opustiti redke priložnosti in sem z veseljem pridružil se malemu krdelu. Na dolgem lestvenem vozu oddrdrali smo iz Črnomlja po lepi cesti mimo obdelanih njiv in ozelenelih travnikov, gozdov in pašnikov skozi divno sredi romantične ravani ležeči Dragatuš do Narajca, tu pa poskakali raz voza in peš korakali dalje mimo Belčjega vrha po polagoma v hrib dvigajoči se poti proti Bojancem.

Dospевšim na vrh k cerkvi, odprl se nam je lep razgled po vsej Belokrajini.

Na zahodu razteza se Žezeljsko pogorje, nekda glasovito roparsko zbirališče, ki loči Dragatuško od Poljanske doline in sega daleč proti severu do kočevskih hribov. Ob podnožji Žezlja dvigajo se prijazne gorice Tančegorske, ob kateri leži že omenjena lepa dolina, Dragatuško s ponosno svojo dvostolpno cerkvijo. Dalje proti severu sred hribovja, raztezajočega se od zahoda proti vzhodu, mej prostranimi vinogradi, ki segajo doli do Dobliske ravani kraljuje zloglasni Maverl s svojimi šulferajnsko šolo. Zada

Ta dan namreč nastopi lord-mayor svoje uradovanje. Drugi registrovani ubožci pa dobe po funt čaja za darilo.

* (Pretilno pismo.) Feldzeugmeister Schönfeld v Gradci dobil je od neke Dunajske tvrde pismo, v katerem se terja za nek star dolg 50 gld. Načelnika dotične tvrde, nekega strugarja, poklicali so k policiji, kjer je izjavil, da on dotičnega pisma pisal ni. Jeden sovražnikov njegovih je torej to storil. Da bi zvedeli, kdo je poslal pismo, so že zaslišali več oseb, a sedaj brez uspeha.

* (Prestop v muhamedanstvo.) Kakor se poroča iz Carigrada, je armensko-gregorijanski škof združenih vladikov Jurja, Artakija in Maraš, ms. Karekin z materjo svojo prestopil v muhamedanstvo. On je dobil ime Ahmed Muktar, ona pa Fatima Munire.

* (Denar iz Amerike.) Iz vasi Stupočiane pri Lutoviske odpotoval je pred tremi leti kmet v Ameriko, pustivši doma ženo in malega dečka, rekoč, naj si pomagata, kakor bode ta mogla. Ko si bode dovolj prištedil, poslal jima bode denarja, da prideta za njim. Res se mu je posrečilo. Pred nekoliko dnevi poslal je denar, bilo je tisoč goldinarjev, ki so se ubogi ženi izročili po posredovanji županov. Župana je denar bodel v oči in sklenil je, polastiti se ga. V ta namen preoblekel je svojo ženo in svojo odraslo hčer v moško obleko, jima počrnil obraz ter je po noči poslal k omenjeni kmetici ropat. Kmetica pa pri tem nepričakovanem prihodu ni izgubila poguma. Rekoč, da jim bode dala denar, zvalila je preoblečeni ženski v stransko sobo. Jedva sta bili notri, zaloputnila in zapahnila je duri in roparici bili sta ujeti. Potem pa pošlje sinka k županu po pomoč. Ko je dečko prišedši k županu, povedal ves dogodek, raztogotil se je lakomnik ter začel dečka pretepati tako neusmiljeno, da je dušo izdihnil. Slučajno prišla sta baš, ko se je to godilo, dva žandarma mimo hiše. Začuvši ropot, ustopita, prižgeta luč, zagledata ubitega dečka in ukleneta župana. Mej tem pa se je kmetici na straži vsa stvar predolga zdela. Hiti gledat, kje se je sinek zadržal in naleti v županovi hiši na žandarma, katerima v naglici vse pove. Ko dospejo na kraj roparskega napada in odpro duri v stransko sobo, kazal se jim je grozen prizor: dva mrliča visela sta na stropu. Bila sta žena in hči županova. Iz strahu pred posledicami dejanja svojega bili sta se obesili.

* (Atentat proti soprogi.) Oto Gnädig, krojač v Budimpešti, ki je bil soprogi svoji ulil svinca v ušesa ter jej mej jed namešal šivank, je te dni pisal ženi, da naj vse taji. Pismo so pa dobili in ga izročili preiskovalnemu sodniku. Preiskovalni sodnik je zaukazal, da naj preiščejo, če Gnädig ni blazen. Zdravniki so zatrdili, da ne. Zločinec pa še vedno taji, da bi jej bil v jed namešal šivank. Zdravniki so se pa izjavili, da je mogoče, ker je njegova žena histerična, da je sama požrla šivanke. Gnädig je še vedno v jetniški bolnici.

* (Deklica s pasjo glavo.) V malem pijemontskem mestu je nek potnik zasledil čudno prirodno prikazen. V revni koči pod Apenini bivata dve ženski, mati in hči, živeč se z milodari. Mati je lepa krepka postava, samo na obrazu se jej bere skrb in žalost. Hči je 15 let stara in zares pomilovanja vredno bitje. Nesrečnica ima lepo postavno telo, a popolno pasjo glavo. Ubožici je ime Sara ter se redko kedaj pokaže. Do 10. leta je hodila po vseh štirih in so jo težko navadili kvišku hoditi. Še pozneje le nerada hodi po konci. Svojo pasjo natoro tudi s tem kaže, da semtertja laja. Govori le malo in težko. Ta prikazen je tem čudnejša, ker je deklin oče bil tudi krepak mož in sta z ženo bila najlepša dvojica v tem kraju.

nad Maverlom pa se spenja na rtastem holmu nekda sloveča romarska cerkev sv. Križa v sinji zrak. Zatem vrsti se visoko ležeča kočevska Planina (Stockendorf) z goro sv. Frančiška, Semiško gorovje s svojimi izbornimi, daleko znanimi izbornimi goricami v podnožji in še dalje proti severu in severovzhodu — sivi Gorjanci, pod kojimi leže bogati vinorodni kraji: Suhor, Radovica in Drašče. Na severovzhodni strani vali se temnozeleni Kulpa mej zelenimi travniki in rodovitnim poljem mimo Adlešič, Gribelj, Podzemlja in Metlike dalje v hrvaško planjavo. Proti vzhodu, jugovzhodu in jugu ovira razgled deloma vinorodna Pleševica, deloma visoki Žirnik, ki meji Bojance od bližnjega, hrvaškemu ozemlju pripadajočega Márinđola; isto tako zapirajo razgled proti jugozahodu bližnji Bojanski brdi, le na skrajnem obzorji videti je preko njih visoko, proti jugovzhodu obrneno, spečemu levu podobno sivo gorovje, po vsem Slovenskem kot shodišče in plešišče čarovnic znanega Kleka. V obsegu tega ponosnega naravnega okvira pa se razprostira vsa valovita Belokranjska planjava s starodavnimi mestoma Črnomljem in Metliko, mnogobrojnimi seli in cerkvicami, cvetočimi sadnimi vrtovi in vinorodnimi goricami, obdelanim poljem in ozelenelimi ravninami, prostranimi pašniki in z gozdnim drevjem obraslimi holmi, podajoč čarovo prirodno pomladansko sliko.

Konec prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (331—257)
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji

7. novembra:

Pri **Maltči**: Lange z Dunaja. — Mulej z Vrhneke. — Kautschitsch iz Sevnice. — Rosma iz Kostanjevice. — Rumpolt in Leber z Dunaja. — Zayn iz Warnsdorfa. — Beck iz Trsta. — Frisch iz Gradca. — Merk iz Kranja. — Rochlitz iz Genua.

Pri **Sionu**: Sbhmidt iz Beljaka. — Freundenthal z Dunaja. — Passavalli iz Coma. — Kellermann z Dunaja. — Kaiser z Dunaja. — Tausig z Danaja. — Goldstein z Dunaja. — Bennigs s Kodanja.

Tržne cene v Ljubljani

dne 7. novembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh poven, kgr.	70
Rež,	4 55	Surovo maslo,	90
Jecmen,	4 39	Jajce, jedno :	3 5
Oves,	2 44	Mleko, liter	8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 71	Telečje	50
Koruz,	5 20	Svinjsko	50
Kroupir,	2 50	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec.	40
Grah,	13	Golob	18
Fižol,	11	Sene, 100 kilo	2 5
Maslo,	1	Slama,	32
Mast,	80	Drva trda, 4 metr.	6 70
Špeh frišen	56	„ mehka, 4	4 40

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
7. nov.	7. zjutraj	733.4 mm.	— 3.6° C	sl. svz.	snež.	6.00 mm.
	2. popol.	732.8 mm.	— 1.2° C	sl. svz.	obl.	snega.
	9. zvečer	734.4 mm.	— 3.4° C	sl. svz.	obl.	snega.

Srednja temperatura —2.7°, za —8.3° pod normalom.

Dunajska bórza

dné 8 novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 82.15	gld. 82.05
Srebrna renta	82.65	82.55
Zlata renta	109.60	109.65
5% marcna renta	97.70	97.60
Akcije narodne banke.	878.—	877.—
Kreditne akcije	308.70	307.20
London.	121.65	121.85
Srebro	—	—
Napol.	9.64	9.64 1/2
C. kr. cekini	5.77	5.78
Nemske marke	59.65	59.72 1/2
4/ državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	173
Ogerska zlata renta 4%	101	25
Ogerska papirna renta 5%	92	30
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	80
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	60
Kreditne srečke	100 gld.	182
Radolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	113
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	224	25

Zgubil se je

lovski pes (prepeličar),

sliši na ime „monte“, barve je bele z rujavimi lisami, kratke dlake, z rujavimi visečimi ušesi, star je blizu dve leti in je precej velik. Zgubil se je od Cerknice proti Velikim Laščem. Kdor vé, kje je, naj blagovoli proti primernej plači naznaniti g. A. Balisu na Rakeku. (760—2)

Natječaj.

Na temelju odluke občinskega zastupstva od 5. novembra 1888 razpisuje se ovim natječaj za

mjesto liečnika

mjestne občine **Kastav** sa godišnjom plačom i paušalom od forint 1200, izplačivih u mesecnih antipalnih obrocih.

Molitelji imaju svoje obrazložene molbe podnesti **najdalje do zadnjog novembra 1888** ovomu glavarstvu i dokazati avstrijsko državljanstvo, pravo obavljanja liečniške prakse i poznavanje hrvatskog jezika u govoru i pismu.

Na upit molitelja poslati će se prepis uvjeta ove službe.

Glavarstvo občine **Kastav** (u Istri),

6. novembra 1888.

(765—1)

Glavar: Manić s. r.

ILUSTROVAN NARODNI KOLEDAR

za leto 1889.

Uredil, izdal in založil **Dragotin Hribar**.

Dobiva se v „**Narodni Tiskarni**“ in v bukvarni **J. Glontini-jevi** v Ljubljani. — Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Vsebina: Popolen kalendarij, koledar, kateremu so pridejana tudi slovanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanji vladarji evropski. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzjavni cenik. Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Stiri desetletja vladanja cesarja Frana Josipa I. Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. Na sveti večer. Smešnice. — Naznanila.

Ivana Föderl-a pekarna

v Lingovih ulicah

prilporeča

raznovrstno belo in črno pekovino, ržen kruh, sladčičarske pekovine, kakor šarkeljne, potvice, orehove štruklje, cvibak i. t. d.

Prodaja se tudi

(737—3)

kruh na vago:

Kilo najfinejšega	18 kr.
„ srednjega	14 „
„ črnega	11 „

Najcenejši izvor za kupovanje za zimsko sezijo in Božič!

J. & S. Kessler v Brnu,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,

razpošiljata po poštne povzetji:

10 metrov zimskega lodna za ženske obleke, dvojne širokosti	gld. 5.50
10 metrov Vallerie-flanele za ženske obleke, najnovejši uzorec	gld. 4.—
10 metrov kalmuka , težke baže, najnovejši uzorec	gld. 2.70
10 metrov barhanta za obleke , težke baže, najnovejši uzorec	gld. 3.—
10 metrov blaga za ponočne suknje , križastega, najnovejši uzorec	gld. 2.50
29 vatlov Prostejevskega barhanta , moder in rujav gl. 5, bel in rdeč	gld. 6.—
3-10 metra blaga za moško obleko za zimo, la. gld. 5.50, IIa.	gld. 3.75
2-10 metra blaga za zimske suknje , modnega, la. gld. 10.—, IIa.	gld. 6.—
2-10 metra blaga za ogrtače , modnega	gld. 6.—
6 kap iz pliša za gospode in dečke	gld. 1.50
1 zimska posteljna odeja iz Rouge, kompletna	gld. 3.—
1 žabraka , 190 cm. dolga, 130 cm. široka, la. žolta gld. 2.50, IIa. siva	gld. 1.50
1 Angora-ogrinjalo , za zimo 3/4, la. gld. 6.—, IIa.	gld. 2.80
1 ženski jopič iz ovčje volne , (Jersey, vseh modne barve la. gl. 3, IIa.	gld. 1.50
3 krili iz klobučine , bogato tamburirani, rdeči, sivi in rujavi	gld. 3.—
6 parov zimskih nogovio , pletenih, v vseh barvah, progastih	gld. 1.50
1 platnena rjuha , 2 metra dolga, brez šiva	gld. 1.50
10 metrov posobne preproge , težke baže	gld. 3.50
1 moška srajca , bel in barvasta, la. gld. 1.80, IIa.	gld. 1.20
3 delavske srajce iz teškega oksforda	gld. 2.—
3 pare gač iz barhanta, platna la. gld. 2.50, IIa.	gld. 1.80
6 parov zimskih kratkih nogovio , pletenih, v vseh barvah	gld. 1.10
6 ženskih srajo iz močnega platna ali šifona, la. gld. 5.—, IIa.	gld. 3.25
3 nočni korseti iz šifona, vezani la. gld. 4.—, IIa.	gld. 1.80
1 zastor iz jute , turški naris, la. gld. 3.50, IIa.	gld. 2.30
1 garnitura pregrinjal , 1 prt in 2 post. pregr., iz ripsa gld. 4.50, iz jute	gld. 3.50
29 vatlov domačega platna , teške baže, 3/4 gld. 5.50, 1/4	gld. 4.20
29 vatlov oksforda , najnovejši naris	gld. 4.50
29 vatlov kanafasa , najnovejši naris, najboljše baže	gld. 6.—
3 prti , vseh barv, 3/4 gld. 2.—, 1/4	gld. 1.—

Uzorci zastonj in franko.

(580—9)

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Filijala za Ogersko:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz

v hiši društva.

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva
 Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1887 frank. 97,872.236.55
 Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot. 191,108.220.84
 V slednjem dvanajstmesecnej poslovalnej perijodi uležilo se je pri društvu za 58,038.225.—
 novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženih ponudbah več kot. 1.510.786.529.58

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri **Guido Zeschkotu**. (300—6)

Kurivna moč: 142.39 kg. = 100 kg. Fohnsdorfskega premoga.

Priznano najboljši in primeroma najcenejši

Fohnsdorfski premog za domačo rabo

v zapečatenih vrečah ali prosto v kosih (cel voz) ali v kompl. vagonih jedino le proti naročbi s pošto dopisnico proti povračilu poštne. — Cenik s poškušnjo na zahtev.

T. DEBEVEC,

Hilšerjeva ulica št. 3 (Recherjeva hiša).

Sesekana in cela drva na mero in vago

Zapečatenne vreče — jedino sredstvo proti primanjkljajem.